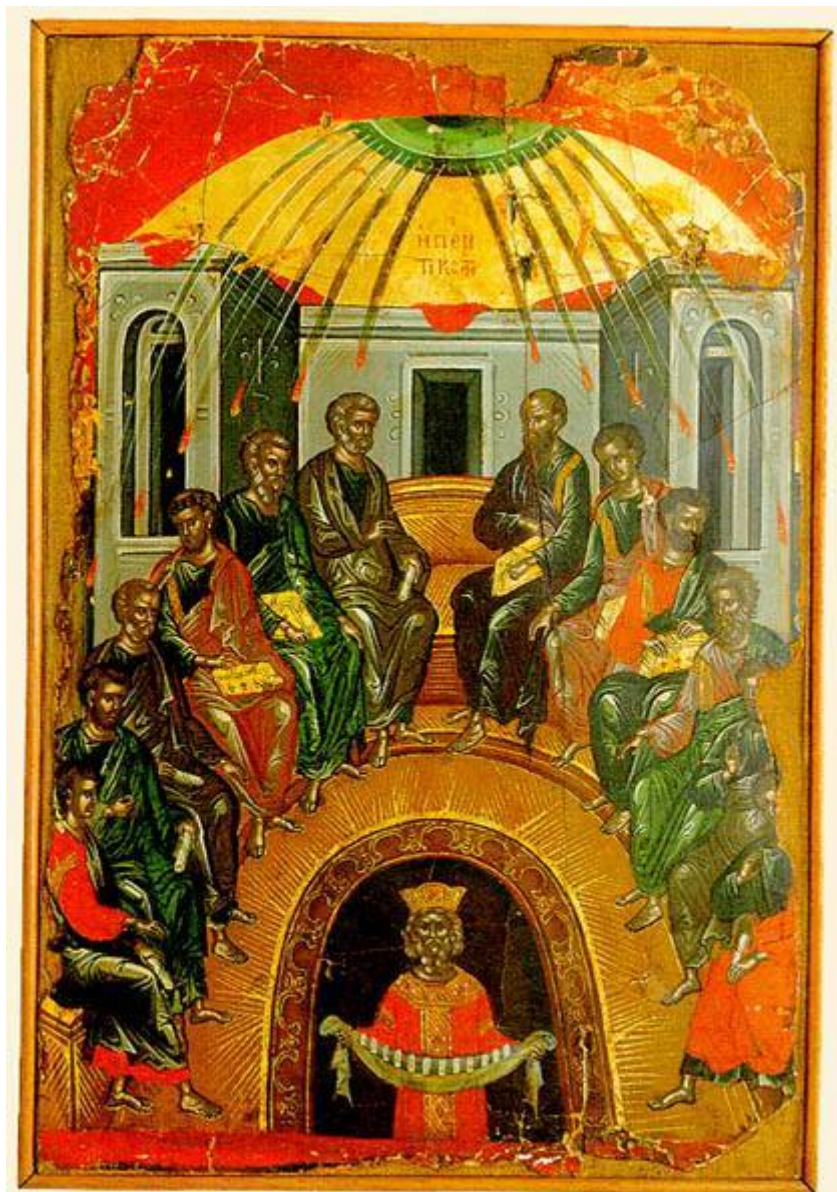

27 Μαΐου 2018

Η υπόσχεση του Χριστού (Κυριακή Πεντηκοστής)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

www.elpenor.org/athos

www.elpenor.org/athos

Κυριακή της Πεντηκοστής - 1546 μ.Χ. - Μονή Σταυρονικήτα, Άγιον Όρος (Κρητική σχολή, Θεοφάνης ο Κρής)

Είναι η πλέον χαροποιός υπόσχεση. Θυμηθείτε τον τελευταίο διά-λογο του Χριστού με τους Μαθητές του πριν από το Πάθος. Έγινε λίγο μετά το Μυστικό Δείπνο, όση ώρα βάδιζαν προς τον κήπο των ελαιών. Είναι το περίφημο Ευαγγέλιο της Διαθήκης. Στο διά-λογο εκείνο, που αποτελεί το συμβόλαιο ανάμεσα στο Χριστό και τους χριστιανούς όλων των αιώνων, επανειλημμένως έδωσε την υπόσχεση για την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος. Όταν οι άνθρωποι υπόσχονται, οι υποσχέσεις τους είναι μικρές, πολλές φορές και απατηλές. Όταν υπόσχεται ο Θεός, οι υποσχέσεις του είναι πάντοτε με-γάλες και σπουδαίες και, το σπουδαιότερο, πάντοτε πραγματοποιούν-ται. Αν πιστεύσουμε στην υπόσχεσή του για το Άγιο

Πνεύμα, θα γίνει κτήμα μας το Άγιο Πνεύμα, θα είμεθα φωτισμένοι και πυρφόροι, θα γίνουμε δυνατοί και ακαταμάχητοι.

Αναφέρουμε τα σημεία της υποσχέσεως του Χριστού, παρμέ-να από το Ευαγγέλιο της Διαθήκης.

1. «Ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, ό πέμπει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος υμάς διδάξει πάντα και υπομνήσει υμάς πάντα α είπον υμίν»(Ο Παράκλητος, που θα στείλει ο Πατέρας στο όνομά μου, εκείνος θα σας διδάξει τα πάντα και θα φέρει στη μνήμη σας όλα όσα σας έχω πει εγώ) (Ιωάν. 14,26). Διδάσκαλος το Άγιον Πνεύμα. Η Εκ-κλησία είναι η Σχολή του Αγίου Πνεύματος. Σ' αυτή τη Σχολή φοίτησαν οι ψαράδες της Γαλιλαίας. Δύο πράγματα κάνει το Άγιον Πνεύμα σ' αυτή τη Σχολή: Αναζωπυρώνει και αποκαλύπτει. Αναζωπυρώνει («υπομνήσει υμάς πάντα»). Ξαναθυμίζει όσα αποκάλυψε ο Χριστός. Και συμπληρώνει την αποκάλυψη του Χριστού. Ο Χριστός δεν αποκάλυψε όλα, όχι φυσικά διότι δεν τα γνώριζε, αλλά διότι οι Μαθητές δεν ήσαν ακόμη σε θέση να βαστάσουν και άλλες αλήθειες. Ο δάσκαλος πολλά γνωρίζει, αλλά προοδευτικά τα μεταδί-δει στους μαθητές του. Έτσι και οι Μαθητές προοδευτικά μαθήτευσαν. Την ώρα δε της Πεντηκοστής γίνονται δεκτικοί ουρανίων μαθημάτων.
2. «Και εγώ ερωτήσω τον Πατέρα και άλλον Παράκλητον δώσει υμίν, ίνα μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα»(Κι εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα να σας δώσει άλλον Παράκλητο, ώστε να είναι για πάντα μαζί σας) (Ιωάν. 14,16). Παράκλη-τος! Είναι από τα ωραιότερα επίθετα του Αγίου Πνεύματος. Παρά-κλητος! Δηλαδή, παρηγορητής και ενισχυτής. Αυτοκίνητο, που δεν έχει καύσιμα, σταματά την πορεία του. Και οι άνθρωποι, που μέσα τους δεν έχουν Πνεύμα Άγιο, είναι μηχανές χωρίς καύσιμα. Γι' αυτό δεν μπορούν να συνεχίσουν την πορεία της ζωής τους. Γι' αυτό τα χά-νουν, απογοητεύονται, απελπίζονται. Οι πιστοί έχουν το μυστικό της παρηγοριάς, το μυστικό της ελπίδος, το μυστικό της χαράς. Είναι το Πνεύμα το Άγιο. Και το έχουν πάντοτε. «...ίνα μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα». Μη φοβάσθε για την Εκκλησία. Πάντα θα ζει, γιατί έχει πάντοτε το Πνεύμα το Άγιο. Έχει μόνιμη και ανεξάντλητη δύναμη.
3. «Όταν έλθη εκείνος, το Πνεύμα της Αληθείας, οδηγήσει υμάς εις πάσαν την αλήθειαν»(Όταν έρθει εκείνος, το Πνεύμα της Αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια) (Ιωάν. 16,13). Οδηγητής! Να μία ακόμη ιδιότητα του Αγίου Πνεύματος. Οδηγητές! Αυτοαποκαλούνται πολλοί «οδηγητές». Και είναι τυφλοί, οδηγοί τυφλών. Οδηγούν τις μάζες των ανθρώπων στην πλάνη και τη διαφθορά. Οδηγούν στο ψέμα και την απάτη. Οδηγούν στην απογοήτευση και την αποχαλίνωση. Ένας μόνο οδηγεί σταθερά τα βήματα των ανθρώπων στην

Αλήθεια: το Πνεύμα το Άγιο. Και η Εκκλησία, επειδή δεν είναι θεωρία ανθρώπινη, αλλά πνευματοκίνητος οργανισμός, αποτελεί την αυθεντία της Αλήθειας.

4. «Όταν έλθη ο Παράκλητος, όν εγώ πέμψω υμίν παρά του Πατρός, το Πνεύμα της Αληθείας, ο παρά του Πατρός εκπορεύεται, εκείνος μαρτυρήσει περί εμού»(Όταν έρθει ο Παράκλητος, που θα σας στείλω εγώ από τον Πατέρα, το Πνεύμα της Αλήθειας, που εκπορεύεται από τον Πατέρα, αυτός θα δώσει εξηγήσεις για μένα) (Ιωάν. 15,26). Μόνο όποιος έχει Πνεύμα Άγιο μπορεί να ομολογεί τον Ιησού Χριστό. Μόνο όποιος έχει Πνεύμα Άγιο μπορεί να προφέρει με γλυκύτητα το όνομα του Ιησού Χριστού. Μόνο όποιος έχει Πνεύμα Άγιο μπορεί να μιμείται το Χριστό. Χριστολογία και χριστομίμηση επιτυγχάνονται μόνο «εν Πνεύματι Αγίω».

Όλα αυτά που είπαμε κινδυνεύουν να μείνουν μόνο θεωρία, μία θεολογική θεώρηση του Αγίου Πνεύματος, αν η υπόθεση του Αγίου Πνεύματος δεν γίνει προσωπική μας υπόθεση. Πολλή συζήτηση γίνεται για τις ξένες βάσεις στην Ελλάδα, αν, δηλαδή, πρέπει να παραχωρούνται εδάφη της χώρας μας, για να γίνουν βάσεις ξένων δυνάμεων. Φυσικά δεν θα πούμε εδώ το ναι ή το όχι, γιατί δεν είναι αυτό το θέμα μας. Ας αφήσουμε τους πολιτικούς να συζητούν για τις βάσεις, που άλλοι τις θεωρούν επεμβάσεις ξένων, και άλλοι συμβάσεις συμφέρουσες.

Εμείς εδώ για άλλο θέμα ενδιαφερόμεθα: Να παραχωρήσουμε το ωραιότερο έδαφός μας, την καρδιά μας, να γίνει βάση όχι ξένων δυνάμεων, αλλά βάση ουρανίου υπερδυνάμεως. Να γίνει βάση του Αγίου Πνεύματος. Κάθε πιστός να γίνει κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος. Να γίνουμε πυραυλοκίνητοι, πυρακτωμένες υπάρξεις, πυρφόροι μεταλαμπαδευτές της Αλήθειας του Θεού. Φωτιά η πίστη μας, φωτιά η αγάπη μας, φωτιά ο λόγος μας, φωτιά τα πόδια μας. Μία νέα Πεντηκοστή για τον καθένα μας να γίνει, ώστε ο κόσμος, ακούγοντας ζωντανά το λόγο του Θεού και βλέποντας τη φωτεινή μας ζωή, να πιστεύσει στα μεγαλεία του Θεού, στην αλήθεια του Ευαγγελίου. Και έτσι να παύσει να είναι κόσμος της ύλης και να γίνει κόσμος του πνεύματος.

(Αρχ. Δανιήλ Γ. Αεράκη, Σημεία Θεοφανείας, σ.285-287)